

เรื่อง บทบาทของผู้หญิงและอัตลักษณ์ในคณะละครเวทีหญิงล้วน“Takarazuka”

โดย

นายনী วยะมะ

รหัสนักศึกษา 05530739

เสนอ

อาจารย์ มุจรินทร์ อธิพิงษ์

บทความวิจัยเล่มนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชา การศึกษาเอกเทศ 450460

สาขาวิชาเอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2556

บทคัดย่อ

หัวข้อสารนิพนธ์บทบาทของผู้หญิงและอัตลักษณ์ในคณะละครเวทีหญิงล้วน “Takarazuka”

ผู้จัดทำ นที วายะมะ

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์มุจรินทร์ อธิพิงษ์

สาขาวิชา เอเชียศึกษา คณะอักษรศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์

ปีการศึกษา 2556

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการสร้างและจุดเด่นในการสร้างอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมญี่ปุ่น ตลอดจนการแสดงพฤติกรรม การแสดงความคิดเห็น และการใช้ประโยชน์จากการบริโภควัฒนธรรม การศึกษาเป็นการทำวิจัยที่วิเคราะห์รูปแบบอัตลักษณ์ที่อยู่ในองค์ประกอบของรูปลักษณ์ ความบันเทิง พฤติกรรมที่แสดงออกต่อสังคม และรูปแบบการดำเนินชีวิตในบริบทของการสื่อสารระหว่างกัน การใช้ประโยชน์จากการบริโภควัฒนธรรมญี่ปุ่นและพฤติกรรมที่แสดงออกต่อกันในโลกแห่งความเป็นจริง

ผลการวิจัยพบว่าในวัฒนธรรมญี่ปุ่นมักมีการสร้างสัญลักษณ์ที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของตนเองที่บ่งบอกถึงความชัดเจนในวัฒนธรรมของตน แม้จะรับจากต่างชาติเข้ามาแต่ก็ไม่ได้รับมาทั้งหมด นอกจากนี้การมีบทบาทในสังคมในมุมมองของคณะละครเวทีก็มักจะมองว่าสตรีเพศอาจไม่ได้ถูกยอมรับจากสังคมในแง่ของการมีสิทธิที่จะแสดงตัวตนออกมาได้อย่างโจ่งแจ้ง การมองว่าคณะละครนี้เป็นเล็ขสเบี่ยน

ข้อพิจารณาแสดงว่าปฏิกิริยาของนักสตรีนิยมที่เป็นต้นปัญหานั้น หากเข้าใจว่าเป็นเรื่องของอำนาจเหนือเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิงเองในลักษณะของเสรีนิยม เนื่องจากการนิยามว่าผู้หญิง เป็น “สัตว์” ที่มีอัตตาด้านดีเป็นการสร้างให้ผู้หญิงเป็น subjects who are presumed to be masculine แต่หากนำการวิเคราะห์ของอังกฤษที่อาศัยการอ้างอิงถึง “เพศ” มาช่วยเพิ่มความลุ่มลึก ก็ยังคงประสบปัญหาตรงที่ “เพศ” นี้ก็เป็นผลผลิตทางวาทกรรมที่เกิดจาก อำนาจอันกดขี่ผู้หญิง การนำผลผลิตของวาทกรรมมาทำทนายวาทกรรมที่เป็นที่แท้จริง เป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ในทางตรงข้ามการใส่ “เสื้อผ้าที่ไม่มีมิติชัดเจนให้เห็นผิวพรรณของนักแสดง” กลับเป็นการแสดงที่เน้นย้ำความสัมพันธ์ทางอำนาจเดิมที่ผู้หญิงต้องตอบสนองความปรารถนาทางเพศของชาย

*คำสำคัญ : อัตลักษณ์ เพศวิถี สตรีนิยม

สารบัญ

บทคัดย่อ.....	ข
บทที่	
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	3
วัตถุประสงค์ขอบเขตการศึกษา.....	3
วิธีการดำเนินการศึกษา.....	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	3
บทที่ 2 ผลการศึกษาจุดเด่นและอัตลักษณ์ในละครเวทีTakarazuka.....	12
บทที่ 3 ผลการศึกษาบทบาทของสตรีนิยม.....	15
บทที่ 4 บทวิเคราะห์อัตลักษณ์และเพศสภาพที่ในคณะละครTakarazuka.....	18
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษา.....	20
บรรณานุกรม.....	22
ภาคผนวก.....	24
ประวัติผู้ศึกษา.....	25

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

宝塚歌劇団 (Takarazukakagekidan) เป็นคณะนักแสดงประกอบการร้องเพลง ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดในญี่ปุ่น มีประวัติอันยาวนานเกือบ 100 ปี เนื่องจากเป็นคณะแสดงที่มีแต่ผู้หญิง นักแสดงหญิงบางคนจึงต้องรับบทเป็นชาย ในอดีต นักแสดงในบทบาทเอก จะเป็นบทที่ได้รับ ความนิยมนิยมที่สุด แต่ปัจจุบัน นักแสดงในบทพระเอก จะได้รับความนิยมนิยมมากกว่านักแสดงในคณะ ละครทากะระซึกะ จะแบ่งออกเป็น 2 บทบาทหลักด้วยกันคือ บทบาทผู้ชาย (Otokoyaku) และ บทบาทผู้หญิง (Musumeyaku) นักแสดงทุกคนจะต้องแต่งหน้าเข้มๆ เพราะเป็นการแสดงที่ ผสมผสานศิลปะคาบูกิของญี่ปุ่นกับOperaและMusical ของตะวันตกไว้ด้วยกันซึ่งละครทุกเรื่องที่ แสดงมีลักษณะเป็นละครร้อง (Shinigami Maya,2009)

แต่เดิมนั้นละครคาบูกิเป็นละครอีกแบบหนึ่งของญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมมากกว่าละคร โนะ มีลักษณะเชื่อมประสานความบันเทิงจากมหรสพของยุคเก่าเข้ากับยุคปัจจุบัน คำว่า“คาบูกิ” จึงหมายถึงการผสมผสานระหว่างโอเปร่า บัลเลต์ และละคร ซึ่งมีทั้งร้อง การรำและการแสดง ละคร เต็มไปด้วยฉากตื่นเต้นเร้าใจและมากด้วยการต่อสู้ เครื่องแต่งกายที่วิจิตรงดงามและสีสด สวย แสดงการเปลี่ยยนชุดอย่างสวยงาม และใช้เทคนิคพิเศษเช่น ฉากพายุหิมะ ไฟร้อง (Admin,2012) โดยทางคณะละครทากะระซึกะได้นำมาประยุกต์ขึ้นกับละครMusical ที่ทำให้ดู เป็นแบบสมัยใหม่ (ฟ้ารุ่ง ,2012)

ในส่วน Musical นั้น เป็นรูปแบบของละครที่นำดนตรี เพลง คำพูด และการเดินเข้า ด้วยกัน การแสดงอารมณ์ ความสงสาร ความรัก ความโกรธ รวมไปถึงเรื่องราวออกผ่านตัวละคร ผ่านคำพูด ดนตรี การเคลื่อนไหว เทคนิคต่างๆให้เกิดความบันเทิงโดยรวม(สิงห์, 2012)

ลักษณะสำคัญของอัตลักษณ์คือ ยังเป็นเรื่องของการใช้สัญลักษณ์ (Symbol) เพราะการ แสดงออกซึ่งความสัมพันธ์ต่างๆ จะกระทำโดยผ่านระบบสัญลักษณ์ที่หลากหลายรูปแบบ ในอีกด้าน หนึ่งอัตลักษณ์ยังเกี่ยวกับมิติ “ภายใน” ความเป็นตัวของมนุษย์อย่างมาก ในด้านความรู้สึกและ ตัวตนที่ซ้อนทับกันอยู่ (บัณฑิต ,2552) รูปแบบและการแสดง พบว่าความแตกต่างหลากหลายของ ผู้แสดง ตัวละคร องค์ประกอบของเวที ตัวละครที่มีทั้งเจ้าชายเจ้าหญิง คล้ายตำนานหรือนิทาน การ

แต่งกายเน้นสีสันทันเหมือนโลกการ์ตูนญี่ปุ่นและการ์ตูนตะวันตก ส่วนใบหน้าก็จะแต่งเข้มเหมือนละครคาบูกิ มีเทคนิคการร้อง การเดินรำแบบสมัยนิยมและการเดินรำแบบสมัยใหม่มาอยู่ในพื้นที่การแสดง และยังไม่สามารถจำแนกเอกลักษณ์ออกมาได้ เรียกว่า วัฒนธรรมลูกผสม ที่เกิดจากการผสมผสานใหม่ขึ้นมา อัตลักษณ์จึงมีพื้นที่การแสดงและพื้นที่อยู่ในความคิด หรือจินตนาการที่แยกออกจากกัน การแสดงละครโดยนารายละเอียดที่แตกต่างหลากหลายของอัตลักษณ์มาแสดง ก็เป็นการทำบัญชีอัตลักษณ์ เพราะได้ทำให้มันเกิดขึ้นจริงขณะแสดง ในขณะที่ตัวเองได้ส่งสัญลักษณ์สู่สายตาและเกิดการเรียนรู้จากผู้ชม เช่นการสื่อถึงสันติภาพและความสุข การรับรู้ความหมายโดยนัยผ่านการเสพของผู้ชม และสามารถสื่อความหมายและความบันเทิงได้เป็นอย่างดี (บัณฑิต, 2552) นอกจากนี้เหล่าบรรดานักแสดงต้อง Stay in Character ตลอดเวลา คือการไม่ไว้ผมทรงผู้หญิง ห้ามแต่งตัวหวานๆแบบผู้หญิง ห้ามมีคิรริคและห้ามแต่งงาน จุดเด่นอีกอย่างของคณะละครนี้อยู่ที่การเปลี่ยนชุด คือต้องเปลี่ยนภายใน 1 นาที การเปลี่ยนเสื้อผ้าที่รวดเร็วเป็นความสามารถหนึ่งที่นักแสดงทุกคนต้องมี (นอกเหนือจากร้องเพลงเก่ง และความอดทน) บางเรื่องที่มีฉากหลายฉากนักแสดงจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนชุดอย่างรวดเร็วเพื่อให้ทันออกมาแสดง บางครั้งก็เปลี่ยนกันบนเวทีโดยใช้แสงไฟ ใช้นักแสดงคนอื่นๆบัง

การแสดงอัตลักษณ์แบบคนข้ามเพศ หรือ Transgender ที่ผู้หญิง(ตามเพศสรีระ)จะแสดงบทบาทเป็นผู้ชาย หรือชายเป็นหญิง การแสดงอัตลักษณ์เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์มีความหลากหลายในการแสดงออกทางเพศ ซึ่งสืบเนื่องมาจากวิถีคิดและความเชื่อทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน(นฤพนธ์, 2009)

มีผู้ศึกษาทำกรณีศึกษาชื่อ Jennifer Robertson เสนอบทบาทของเพศ Gendered สิทธิของสตรี ในคณะละครทาเกะระเซ็งกะ โดยศึกษาผลกระทบทางวัฒนธรรมของคนที่มีลักษณะทั้งสองเพศในตัวและความสับสนในประเทศญี่ปุ่น โดยมองรูปแบบการแสดง กล่าวว่านักแสดงที่เล่นบทบาทผู้ชาย อาจมีการปลุกฝังจากการแสดงเพศที่ไม่ชัดเจน ในส่วนของบทบาททางเพศแบบดั้งเดิม และมีข้อบังคับสำหรับสมาชิกทุกคนของคณะ เพื่อระงับข้อเสนอแนะที่กล่าวมเรื่องเพศสภาวะ หรือมองว่าแท้จริงแล้วเรื่องเพศสภาวะก็อาจเป็นส่วนหนึ่งการแสดงบนเวที เนื่องจากผู้หญิงได้รับการอบรมสั่งสอนให้คิดว่าเรื่องเพศเป็นสิ่งหยาบคายกรณีศึกษาของGenderในสังคมปัจจุบันหล่อ

หลอมให้ ผู้หญิงกลายเป็นฝ่ายที่ต้องช่วยวน ผู้ชายเป็นสภาวะของผู้หญิง ที่ตกอยู่ในระบบอำนาจชายเป็นใหญ่ ความต้องการให้ ผู้ชาย หันมาสนใจ ทุกสิ่งทุกอย่างขึ้นอยู่กับ ผู้ชาย Jennifer Robertson ได้แสดงให้เห็นถึงการผสมผสานระหว่างการละครและการเคลื่อนไหวตามแนวสตรีนิยม (Issue 21, 2009)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการนำเสนอและอัตลักษณ์และความสำเร็จในคณะละครทากระระซีกะมองผ่านทฤษฎีสตรีนิยมว่ามีแนวคิดสำคัญและบทบาทอย่างไรต่อละครเวทีนี้

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาอัตลักษณ์ และจุดเด่นของคณะละครนี้
2. ต้องการศึกษ ทฤษฎีสตรีนิยมว่ามีบทบาทในการละครอย่างไร

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษารูปแบบการแสดงของคณะละครนี้
 - ประวัติของคณะ
 - อัตลักษณ์ทางการแสดง
2. ศึกษาทฤษฎีสตรีนิยมและกรณีศึกษาบทบาทของผู้หญิงในคณะละครทากระระซีกะ

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. กำหนดที่มาและความสำคัญของปัญหา
 2. ศึกษาจากการอ่านกรณีศึกษาเพศภาวะที่ปรากฏในคณะละครทากระระซีกะ
 3. เก็บรวบรวมข้อมูล
 4. เรียบเรียงผลศึกษาในรูปแบบของบทความวิจัย
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีความเข้าใจเรื่องบทบาทของผู้หญิงผ่านมุมมองสตรีนิยมในรูปแบบของละครเวที
2. ทำให้ทราบถึงจุดเด่นและอัตลักษณ์ที่ปรากฏให้เห็นจากคณะละครนี้
3. ทำให้ทราบถึงผลกระทบของสตรีนิยมที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการแสดง

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารที่ใช้เป็นกรอบความคิดที่ใช้วิจัยได้แก่ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะละครเวทีทากะระซึกะเอกสารที่เกี่ยวข้องประวัติและอัตลักษณ์คณะละครนี้และอิทธิพลของสตรีนิยม

1.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับคณะละครทากะระซึกะ

(marumura,2009) เขียนบทความเรื่อง ละครเวที Takarazukaที่ไม่มีผู้ชายแสดง แต่มีบทพระเอก!??ว่า

ทุกคนคงเคยเห็นละครเวทีที่เต็มไปด้วยฉากอลังการงานสร้าง จังหวะเสียงเพลงที่ถูกขับขานออกมาจากริมฝีปากและเครื่องดนตรี ที่ขาดไม่ได้คือตัวละครชายหญิงที่หน้าตาสวยหล่อ และละครเวทีคณะ Takarazuka ก็เช่นกัน เพียงแต่ว่า บทผู้ชายไม่ได้ถูกแสดงโดยผู้ชาย ละครเวที Takarazuka เป็นละครเวทีที่ใช้ผู้หญิงแสดงล้วน เทียบกับประเทศไทยก็คือละครโน้ตว่าจะเป็นบทหญิง บทชาย หรือบทใดๆ ก็จะถูกแสดงโดยผู้หญิงทั้งสิ้น และส่วนมากจะสร้างมาจากวรรณกรรม-นิทาน ตำนานจากทางญี่ปุ่นและตะวันตก และบางทีก็สร้างขึ้นมาจากการ์ตูนสาวน้อยตาหวานแต่ไม่ว่าทุกคนที่จะเข้ามาเป็นนักแสดงได้ง่ายๆ เพราะคนที่เข้ามาเป็นนักแสดงของที่นี่ได้ จะต้องผ่านการสอบเข้าโรงเรียน Takarazuka Music School ก่อน และต้องอายุ 15-18 ปีเท่านั้น โดยการสอบเข้าจะมีด้วยกันสองรอบ รอบแรกจะเป็นการสอบเต้นบัลเล่ต์คลาสสิกและร้องเพลง รอบที่สองจะเป็นการสอบสัมภาษณ์

การประกาศผลสอบจะอยู่ในสัปดาห์สุดท้ายของเดือนมีนาคม และจะเข้าเรียนในเดือนเมษายน ซึ่งในแต่ละปีจะมีคนที่เข้าเป็นนักเรียนของที่นี่ได้เพียง 50 คนเท่านั้น! โดยใช้เวลาเรียนทั้งหมด 2 ปี การเรียนการสอนนั้นจะมีครบทุกวิชาที่จำเป็นต่อการแสดง เมื่อถึงเทศกาลประจำปีของโรงเรียน จะมีการแสดงที่โรงละคร Bow Hall Theater และถึงเวลาที่จบการศึกษา พวกเขาจะเป็นแดนเซอร์ก่อนในปีแรก หน้าเว็บไซต์หลักของโรงเรียนคือ www.tms.ac.jp

(เว็บมาสเตอร์, 2555)เขียนหัวข้อเรื่องประวัติและข้อมูลของ คณะละครทาเกะระซึกะ

กล่าวว่า 宝塚歌劇団 (Takarazukakagekidan) หรือ Takarazuka Revue ตั้งอยู่ที่เมืองทากา
ราซึกะ จังหวัดเฮียวโงะ สังกัดภายใต้บริษัท Hankyu Corporation ผู้ให้บริการรถไฟเส้นทางระหว่าง
โกเบ-ทาการาซึกะ-โอซากา-เกียวโต นักแสดงในคณะจึงถือเป็นพนักงานของบริษัท Hankyu
ด้วย คณะ Takarazuka เปิดการแสดงครั้งแรกในปี พศ. 2457 โดยนักแสดงทุกคนที่จะเข้าร่วมคณะ
จะต้องเป็นหญิงสาวที่ยังไม่ได้แต่งงาน และจะจบหลักสูตรการศึกษาจาก Takarazuka Music
School ระหว่างที่สังกัดอยู่กับคณะ นักแสดงเหล่านี้ปกติจะไม่ออกรายการโทรทัศน์ หรือไปแสดง
ในเวทีอื่น คณะเดียวกันก็จะไม่มีรับนักแสดงจากภายนอกมาร่วมในการแสดงจากใหญ่ด้วย
เนื่องจากเป็นคณะแสดงที่มีแต่ผู้หญิง นักแสดงหญิงบางคนจึงต้องรับบทเป็นชาย โดยมักจะ
พิจารณาจากส่วนสัคความสูง และความต้องการของนักแสดงผู้นั้นเป็นหลัก ในอดีต นักแสดงใน
บทนางเอก จะเป็นบทที่ได้รับความนิยมที่สุด แต่ปัจจุบัน นักแสดงในบทพระเอก จะได้รับความนิยม
มากกว่า ดังนั้น บทแสดงในช่วงหลัง จึงมักเป็นบทที่ชูพระเอกเป็นตัวหลัก นักแสดงสามารถ
อยู่ในคณะได้จนอายุครบ 60 ปี หรืออาจจะลาออก เพื่อไปเป็นดาราโทรทัศน์หรือดาราภาพยนตร์
หรือเพื่อแต่งงาน หรือเหตุผลส่วนตัวอื่นๆ ซึ่งเมื่อลาออกไปแล้ว จะไม่สามารถกลับเข้าร่วมคณะได้
อีก

(Mamamura, 2009)เขียนข่าวถึง ละครเวทีของ Takarazuka ว่า มีทั้งหมดหลายเรื่อง เช่น
Elisabeth , Phantom และอื่น ๆ อีกมากมาย และที่ผ่านมามีเมื่อไม่นานก็มีละครเวทีที่สร้างจาก
การ์ตูนแสดงด้วย เรื่องนั้นคือ JIN หมอทะเลศตวรรษ ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่เว็บไซต์หลัก
นี้ <http://kageki.hankyu.co.jp/english/> แต่บทแสดงที่โด่งดังที่สุดของคณะ Takarazuka คือ **ベル
サイユのばら** (berusaiyu no bara : กุหลาบแวร์ซายส์) ซึ่งนำมาจากหนังสือการ์ตูนชื่อ
เรื่องเดียวกัน โดยเริ่มแสดงตั้งแต่ปี พศ. 2517 เรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ไม่ต่ำกว่า 1,500 ครั้ง และมีผู้
เข้าชมมากกว่า 4 ล้านคน ในแต่ละปี คณะ Takarazuka จะเปิดการแสดงในโรงละครหลายแห่งทั่ว
ประเทศ เฉพาะ โรงละครใหญ่ที่เมือง takarazuka เพียงแห่งเดียว ก็มียอดผู้เข้าชมการแสดง ปีละ
มากกว่า 1 ล้านคน

(DWCEMBER, 2013)เขียนข้อมูล **อัตลักษณ์ของคณะละครนี้** กล่าวว่า จะแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม แต่ละกลุ่มจะมีความโดดเด่นและความสามารถที่ต่างกันออกไป คือ (1)กลุ่มดอกไม้ (Hana) กลุ่มนี้ขึ้นชื่อเรื่องการแสดงเป็นตัวละครชาย และการเต้น (2)กลุ่มพระจันทร์ (Tsuki) เป็นอีกกลุ่มที่มีความสามารถทางด้านการละคร (3)กลุ่มหิมะ (Yuki) เป็นกลุ่มที่ใช้ในการเต้นเป็นแบ็คอัพของแต่ละฉาก (4) กลุ่มดวงดาว (Hoshi) เป็นกลุ่มที่โดดเด่นด้านเครื่องแต่งกาย (5) กลุ่มท้องฟ้า (Sora) เป็นกลุ่มที่สร้างขึ้นใหม่เพื่อเฟ้นหานักแสดงที่มีความสามารถในด้านต่างๆ ในแต่ละกลุ่มจะมี Top Star ด้วยกัน 2 คน คือนักแสดงฝ่ายชาย (พระเอก) และนักแสดงฝ่ายหญิง (นางเอก)แต่ปัจจุบันทุกกลุ่มเก่งทุกด้านไม่แตกต่างกันเลย จึงไม่สามารถบอกได้ว่ากลุ่มไหนเด่นกว่ากัน

(เว็บมาสเตอร์, 2009)เขียนข่าว เรื่อง **25 ข้อของผู้หญิงหิเร่**กล่าวว่า นักแสดงของทากะระซึกะทุกคนจะเป็นผู้หญิงที่ยังไม่แต่งงาน และต้องจบการศึกษาจากโรงเรียน Takarazuka Music School เท่านั้น พวกเขาจึงเป็นทั้งเพื่อน ทั้งรุ่นพี่รุ่นน้อง แต่ก็ต้องแข่งขันกันเอง เพื่อก้าวขึ้นเป็นดารารายของคณะ ดังนั้น แม้พวกเขาจะมีรูปโฉมงดงามอยู่แล้ว แต่ก็ต้องเรียนรู้วิธีสร้างความสวยทางใจด้วย ดังนั้นด้านหลังเวที จะมีป้ายคำเตือน "**25 ข้อของผู้หญิงหิเร่**" ไว้ดังนี้

ブスの 25 箇条 (busu no nijuugokajou)

1. 笑顔がない
ไม่มีรอยยิ้ม
2. お礼を言わない
ไม่กล่าวคำขอบคุณ
3. おいしいと言わない
ไม่กล่าวคำว่าอร่อย
4. 目が輝いていない
ตาไม่เป็นประกาย

5. 精気がない
ไม่มีพลังชีวิต
6. いつも口がへへの字の形をしている
ปากเป็นรูป へ อยู่ตลอดเวลา
7. 自信がない
ไม่มีความมั่นใจ
8. 希望や信念がない
ไม่มีความหวังและความเชื่อมั่น
9. 自分がブスであることを知らない
ไม่รู้ว่าคุณเองเป็นหญิงขี้เหร่
10. 声が小さく、いじけている
เสียงค่อย ขี้จน
11. 自分が最も正しいと信じこんでいる
เชื่อมั่นว่าคุณเองถูกที่สุด
12. 愚痴をこぼす
บ่นเรื่องที่ไม่เป็นเรื่อง
13. 他人をうらむ
เกลียดแค้นผู้อื่น
14. 責任転嫁がうまい
โยนความรับผิดชอบได้เก่ง
15. いつも周囲が悪いと思っている
คิดอยู่เสมอว่าคุณรอบข้างเป็นฝ่ายผิด

16. 他人に嫉妬する
อิจฉาผู้อื่น
17. 他人につくさない
ไม่บริการปรนนิบัติผู้อื่น
18. 他人を信じない
ไม่ไว้ใจผู้อื่น
19. 謙虚さがなく傲慢である
เย่อหยิ่ง ไม่มีความเจียมตน
20. 人のアドバイスや忠告を受け入れない
ไม่รับฟังคำแนะนำและคำเตือนของผู้อื่น
21. 何でもないことにキズつく
ทุกข์ใจในเรื่องไม่เป็นเรื่อง
22. 悲観的に物事を考える
คิดเรื่องต่างๆ ในแง่ร้าย
23. 問題意識を持っていない
ไม่มีความตระหนักในสิ่งที่เป็นปัญหา
24. 存在自体が周囲を暗くする
การมีตัวตนของคุณทำให้คนรอบข้างหม่นหมอง
25. 人生においても仕事においても意欲がない
ไม่กระตือรือร้นทั้งเรื่องชีวิตและการทำงาน

2.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอัตลักษณ์

(โสภณ , 2009) เขียนบทความเรื่อง อัตลักษณ์ อะไร ทำไม ที่ไหน อย่างไร กล่าวว่าอัตลักษณ์เป็นเรื่องที่มีส่วนร่วมกันอยู่ หลายประการ เช่นอัตลักษณ์เป็นเรื่องของปัจเจกบุคคล อัตลักษณ์เป็นเรื่องของการสร้างจากบริบทเชิงพื้นที่และเวลา (วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์) อัตลักษณ์เป็นเรื่องของการให้คำนิยามและตีความ มีความหมายเชิงคุณค่า ซึ่งคุณค่าเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องได้รับความเป็นสากล แต่ความหลากหลายทางวัฒนธรรมหรือการสร้างตัวตนจากวัฒนธรรมย่อยก็ได้ ทำให้เกิดการยอมรับซึ่งพหุลักษณะทางสังคม ซึ่งไม่เหมือนกับเอกลักษณ์ในคำนิยามสมัยแรกที่จะต้องสร้างเพื่อความเป็นปึกแผ่นเท่านั้น แต่อัตลักษณ์เป็นเรื่องของการยอมรับในการมีอยู่ของปัจเจกอย่างจริงจัง ทั้งนี้ การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศในแบบที่ต่างไปจาก “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” เป็นสิ่งที่พบเห็นได้ในหลายวัฒนธรรม นักมานุษยวิทยาได้ศึกษาเรื่องราวของกลุ่มคนที่แสดงอัตลักษณ์แบบคนข้ามเพศ หรือ Transgender ที่ผู้หญิง(ตามเพศสรีระ)จะแสดงบทบาทเป็นผู้ชาย หรือชายเป็นหญิง

ส่วนอัตลักษณ์ในแง่มุมของแนวคิดหลังสมัยใหม่นั้น เป็นสิ่งที่ได้กล่าวแล้วว่าอิทธิพลสำคัญคือแนวคิดทางทฤษฎีสัญลักษณ์สัมพันธ์ แต่ที่สนใจในเรื่องของความตายตัวขององค์ความรู้ในเรื่องอัตลักษณ์ไม่ใช่สิ่งที่ตายตัวและอธิบายได้อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด ความเป็นผู้ศึกษา และผู้ถูกศึกษา เป็นส่วนที่สลับกันไปกันมาอยู่ตลอดเวลา ดังนั้นสิ่งที่เราจะแสดงออกอย่างไรขึ้นอยู่กับวาทกรรมหลักของสังคมในตอนนั้นประกอบด้วย ซึ่งวาทกรรมคือส่วนที่ถูกสร้างให้เป็นความจริงและความถูกต้องของสังคม ซึ่งวาทกรรมหนึ่ง ๆ แสดงออกเพื่อปิดทับวาทกรรมอื่น ๆ ไม่ให้ปรากฏออกมาได้ ในที่นี้บริบททางเวลาและสถานที่จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างวาทกรรม ดังนั้นอัตลักษณ์ในที่นี้จึงเป็นสิ่งที่ยืดหยุ่นได้ตามสถานะการณ์ สถานที่ โดยมันขึ้นอยู่กับความคิด และวาทกรรมหลักของสังคมในช่วงเวลาและพื้นที่ดังกล่าวนั่นเอง

3.เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีสตรีนิยม

(วารุณี ภูริสินสิทธิ ,2539)เขียนบทความเรื่อง ความเป็นเพศ ใน แนวความคิดพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม กล่าวว่า บทบาทของ Gender เพศภาวะเป็นตัวกำหนดลักษณะบุคลิกภาพ

บทบาทหน้าที่ต่างๆทางสังคม ผู้หญิงต้องมีบุคลิกที่อ่อนน้อมง่าย ผู้ชายต้องเป็นผู้นำ กล้าหาญ
เข้มแข็ง และการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ผู้หญิงสามารถร้องไห้ได้ แต่ผู้ชายห้ามแสดงความเสียใจ
รวมทั้งกำหนดแนวทางการประพฤติปฏิบัติตัว เช่นการแต่งกาย ผู้ชายต้องสวมกางเกง ผู้หญิงต้อง
สวมกระโปรงและเพศภาวะยังเป็นตัวกำหนดแนวทางการศึกษา ผู้หญิงต้องเรียนสายศิลป์ภาษา
คหกรรม เย็บผ้า ผู้ชายต้องเรียนสายวิทยาศาสตร์ วิศวกรรม ช่างสาขาต่างๆ เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมีอิทธิพลในการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเพศว่า เป็นความสัมพันธ์
ระหว่างหญิงและชายเท่าเทียมกัน ไม่รู้สึกลัวเพศใดเหนือกว่า และสังคมจะกำหนดว่าเพศวิถี
(Sexuality) หมายถึงความรักใคร่ การเกี้ยวพาราสี การแสดงความรู้สึกปรารถนาทางเพศ จะเป็น
ลักษณะอย่างไร ได้บ้างว่าเป็นรักข้ามเพศ/รักเพศเดียวกัน ผู้หญิงกับผู้ชายควรแสดงออกเรื่องเพศวิถี
อย่างไร เพศใดจะเป็นผู้กำหนดการมีเพศสัมพันธ์

(นฤพนธ์ ดั่งวิเศษ , 2549) เขียนบทความเรื่อง “ความสำคัญของความหลากหลายทาง
เพศ”กล่าวว่าความหลากหลายทางเพศ เกี่ยวข้องกับแนวคิดทฤษฎีที่ใช้ทำความเข้าใจพฤติกรรม
อัตลักษณ์ และการปฏิบัติทางเพศของมนุษย์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีการถกเถียงกันมายาวนานใน
ประวัติศาสตร์ เท่าที่ผ่านมามีความคิดเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ” เป็นความคิดที่ต้องการเปิด
พื้นที่ให้กับการแสดงตัวตนหรืออัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามบรรทัด
ฐานและกฎเกณฑ์ของสังคม เช่น การแสดงอัตลักษณ์ของคนรักเพศเดียวกันและคนข้าม
เพศ ทั้งนี้ การแสดงอัตลักษณ์ทางเพศในแบบที่ต่างไปจาก “ผู้ชาย” และ “ผู้หญิง” เป็นสิ่งที่พบ
เห็นได้ในหลายวัฒนธรรม นักมานุษยวิทยาได้ศึกษาเรื่องราวของกลุ่มคนที่แสดงอัตลักษณ์แบบ
คนข้ามเพศ หรือ Transgender ที่ผู้ชาย(ตามเพศสรีระ)จะแสดงบทบาทเป็นผู้หญิง เช่น การศึกษา
ของวิลรอส์โค (1991) เรื่องอัตลักษณ์แบบ Berdache ในกลุ่มชนพื้นเมืองในอเมริกา และ การศึกษา
ของเซเรน่า นันดา (1998) เรื่องอัตลักษณ์แบบ Hijra ในอินเดีย เป็นต้น การแสดงอัตลักษณ์เหล่านี้
สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์มีความหลากหลายในการแสดงออกทางเพศ ซึ่งสืบเนื่องมาจากวิถีคิดและ
ความเชื่อทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

ดังนั้น การทำความเข้าใจ “ความหลากหลายทางเพศ” จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะ จะ
ช่วยทำให้เข้าใจถึงค่านิยม ความเชื่อ โลกทัศน์ และขนบธรรมเนียมประเพณีที่หล่อหลอมให้มนุษย์

แสดงอัตลักษณ์ทางเพศ อย่างไรก็ตาม “ความหลากหลายทางเพศ” ยังเป็นประเด็นที่มีการถกเถียงในเชิงแนวคิดทฤษฎีจากสฤลความคิดต่างๆในสังคมตะวันตก ซึ่งแบ่งออกเป็นสองขั้วใหญ่ๆสองขั้ว ระหว่างขั้วที่เชื่อในระบบสองเพศ หรือความเป็นเพศตามธรรมชาติที่มีเพียงเพศชายและเพศหญิงเท่านั้น และจะปฏิเสธหรือตำหนิการแสดงอัตลักษณ์/พฤติกรรมทางเพศที่ไม่ตรงกับเพศตามธรรมชาติ กับขั้วที่เชื่อว่ามนุษย์สามารถแสดงพฤติกรรม อารมณ์ความรู้สึกและอัตลักษณ์ทางเพศได้หลากหลายโดยไม่จำเป็นต้องผูกติดอยู่กับเพศตามธรรมชาติหรือเพศสรีระแต่อย่างใด บทความเรื่องนี้จึงเป็นความพยายามที่สนับสนุนให้ทุกคนมองเรื่อง “เพศ” (การแสดงพฤติกรรม อารมณ์ และอัตลักษณ์) แบบเปิดใจกว้าง โดยทำความเข้าใจจากแนวคิดทฤษฎีต่างๆ เพื่อที่จะทำให้เห็นว่า “ความหลากหลายทางเพศ” เป็นเรื่อง “ปกติ” ที่ทำให้มนุษย์สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกต่างๆได้ตามที่เขาคิดว่ามีคุณค่าสำหรับการดำรงชีวิตอยู่ในสังคม

(Jackson, 2003: 81)เขียนบทความ กล่าวว่า ข้อถกเถียงในเรื่องเพศสภาพ ส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลความคิดมาจากจูดิธบัตเลอร์ ซึ่งอธิบายให้เห็นว่าเพศสภาพเป็นเรื่องของ “การแสดง” (Gender as a Performance) อย่างไรก็ตาม ในประเด็นนี้ถึงแม้บัตเลอร์จะชี้ให้เห็นว่าการแสดงออกทางเพศมีความหลากหลาย แต่มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่าการอธิบายให้เห็นถึงความหลากหลายทางเพศ (ทั้งพฤติกรรม อารมณ์ การปฏิบัติ และอัตลักษณ์ทางเพศ) มาจากฐานความคิดที่ต้องการทำให้สังคมดำรงอยู่ร่วมกันได้ หรือทำให้ทุกคนเคารพในความแตกต่างหลากหลาย นักวิชาการบางคนชี้ให้เห็นว่าในขณะที่ความคิดเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ” เป็นเรื่องที่ทำให้กลุ่มคนชายขอบทางเพศ เช่น กลุ่มคนรักเพศเดียวกันหรือกลุ่มคนข้ามเพศ ได้รับการปลดปล่อยหรือได้รับการยอมรับจากสังคม ความคิดเรื่อง “ความหลากหลายทางเพศ” ก็ยังมีการจัดระเบียบและจัดประเภทของการแสดงอารมณ์ /พฤติกรรม /อัตลักษณ์ทางเพศของมนุษย์

(Leonie R. , 2008)เขียนบทความ เรื่อง **Gender Gymnastics: Performing and Consuming Japan's Takarazuka Revue** กล่าวว่า

“A little more than a decade ago, the popular Takarazuka Revue was the subject of a groundbreaking study by Jennifer Robertson, who offered a provocative analysis of the all-woman musical theatre company and the sexual politics of the troupe and its fans to anchor an investigation of the cultural implications of androgyny and ambivalence in Japan.”

ได้วิเคราะห์ไว้อย่างน่าสนใจเกี่ยวกับกลุ่มนักแสดงหญิงล้วน ซึ่งเป็นผู้ที่เสนอเรื่องการวิเคราะห์การกระตุ่นทางอารมณ์ของโรงละครเพลงหญิงล้วนให้แก่ผู้ที่ชื่นชอบพวกเธอ และประเด็นทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับเพศเพื่อสนับสนุนประเด็นที่เป็นนัยยะด้านวัฒนธรรมของคนที่มีลักษณะความเป็นชายและหญิงในตัวเอง และความรู้สึกที่มีทั้ง + และ - ที่เกิดขึ้นในญี่ปุ่น

จากการทบทวนเอกสารของ (Marumura , 2009)[นามแฝง] ได้พูดถึงองค์ประกอบและประวัติของคณะละครเวทีนี้ ว่าเป็นละครที่เป็นผู้หญิงแสดง เพียงแต่บทผู้ชายไม่ได้ถูกแสดงโดยผู้ชาย โดยบทที่นิยมจะเป็นบาทของพระเอก ที่เป็นเช่นนี้มองว่า สังคมญี่ปุ่นมีการแข่งขันกันสูง ต้องแข่งกับเพื่อนร่วมคณะเพื่อขึ้นเป็นตัวเด่นของคณะ ซึ่งจะดูจากความสามารถของแต่ละบุคคล อย่างไม่ (DECEMBER ,2013)[นามแฝง] จะแบ่งนักแสดงตามความสามารถที่ต่างกันออกไป

ด้วยจุดเด่นของแต่ละคนก็ทำให้นักแสดงมีอัตลักษณ์ที่ต่างกัน เช่นเวลาแสดงสามารถถ่ายทอดอารมณ์และสื่อสัญลักษณ์หรือความหมายให้แก่ผู้ชมได้ดี สอดคล้องกับที่ (โศภณ,2009) กล่าวว่าอัตลักษณ์เป็นเรื่องของการสร้างบริบทเชิงพื้นที่และเวลา เป็นเรื่องการตีความและมีความหมาย เช่นการแสดงอัตลักษณ์ทางเพศ ในแบบที่ต่างไปจาก ผู้ชายและผู้หญิง สะท้อนให้เห็นว่ามนุษย์มีความหลากหลายในการแสดงออกทางเพศ ตรงกับ (วารุณี ภินินสิทธิ) เสนอว่า เพศภาวะเป็นตัวกำหนดบุคลิกภาพ บทบาทหน้าที่ต่างๆทางสังคม มองว่าทุกคนเท่าเทียมกันไม่มีใครเหนือกว่า (นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ) กล่าวว่าความหลากหลายทางเพศ เป็นความคิดที่ต้องการเปิดพื้นที่ให้กับการแสดงตัวตน อัตลักษณ์ทางเพศจึงไม่จำเป็นต้องเป็นไปตามแบบสังคมกำหนด อย่างที่

(Leonie R. ,2008) มองว่าการแสดงเป็นการกระตุ้นอารมณ์ให้แก่คนดู เกี่ยวข้องกับทางเพศที่เป็น
นัยยะด้านวัฒนธรรมของผู้ที่มีความเป็นหญิงและชายในตัวเอง

ผลการศึกษาจุดเด่นและอัตลักษณ์ในละครเวทีTakarazuka

ความงามในอุดมคติ

การสงสัยว่าถ้าพระเอกทากะระซึกะเป็นผู้ชายในอุดมคติของผู้หญิง แล้วนางเอกละคร
คาบูกิเป็นผู้หญิงในอุดมคติของผู้ชายด้วยหรือไม่ แล้วเหตุใดต้องตั้งกฎเกณฑ์ แล้วเหตุใดต้องสร้าง
กฎเกณฑ์ที่ซับซ้อน การสร้างอุดมคติของเพศหนึ่งขึ้นมาจากเพศตรงข้ามด้วย หรือความซับซ้อน
นั้นเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่ง ซึ่งบางคนจะมองว่าละครเวทีนี้เป็นละครเวทีของเลสเบียนหรือไม่ จริงๆ
แล้วไม่ใช่เลสเบียน แต่หากเป็นผู้ชายในอุดมคติ

ทากะระซึกะคือคณะละครที่มีแต่ผู้หญิง เป็นคณะละครที่ไฮโซ prestigious และเก่าแก่
ที่สุดในญี่ปุ่น ในสมัยเฮอันคุณหนูที่สืบตระกูลก็เป็นนักแสดงของที่นี่จำนวนมาก และมีมีความ
เก่าแก่และมีชื่อเสียงแบบนี้แน่นอนว่าต้องมีกฎโบราณๆแปลกๆเอาไว้ให้สมกับความสูงศักดิ์ คือถ้า
นักแสดงแต่งงานแล้วต้องออกจากคณะละครทันที และถ้ามีบทเข้าพระเข้านางก็จะไม่เปลืองตัว
เมื่อเป็นที่ยอมรับของคนในสังคมขนาดนี้ ดาราส่วนใหญ่เมื่อถึงเวลาแต่งงานก็จะแต่งงานกับ
ตระกูลที่ดีมีหน้าตาทางสังคม และไม่มีมลทินให้ญาติฝ่ายสามีต้องรังเกียจว่าเป็นดาราเดินกินรำกิน
แต่อย่างใด นักแสดงที่มีชื่อเสียงของญี่ปุ่นหลายคนก็เคยเป็นนักแสดงในทากะระซึกะมาก่อนทั้งตัว
พระตัวนาง นอกจากนี้นักแสดงของทากะระซึกะจะมีชื่อเสียงในแถบโอซากะมากกว่าโตเกียว
เว้นเสียแต่ออกมาเป็นดาราในโทรทัศน์แล้ว

จุดเด่นของนักแสดง

นักแสดงทุกคนจำเป็นต้องแต่งหน้าให้เข้มเพราะเป็นศิลปะที่ผสมผสานคาบูกิกับ โอเปร่า ตะวันตก ในแต่ละกลุ่มจะมี Top Star เพียง 2 คน คือคนที่ได้เล่นบทพระเอกนางเอกในเรื่อง และแน่ชัดกว่าว่าจะได้เป็น Top Star ต้องมีความสามารถสูงและโดดเด่นมากๆ เพื่อที่จะเป็นที่ 1 ให้ได้

ก่อนพาเหรดจะมีการเดินร่ำระหว่างนักแสดงนำชายและหญิง แต่ที่น่าแปลกใจคือ คนที่แสดงเป็นผู้ชายต้องอุ้มนักแสดงหญิงขึ้นมา การอุ้มคนที่หนักพอๆกันนั้นไม่ใช่เรื่องง่าย และไม่ใช่แค่อุ้มธรรมดาต้องหมุน แสดงท่าทางและต้องแสดงสีหน้ามาดเข้มตลอดเวลาซึ่งผู้ชายหลายคนยังอุ้มผู้หญิงไม่ขึ้นเลยก็มี

ในพาเหรดช่วงสุดท้ายของการแสดง ผู้ที่แสดงเป็น Top Star ฝ่ายชายจะต้องแบก ขนนกที่มีน้ำหนักประมาณ 20-30 กิโลกรัม เพื่อขอบคุณผู้ชม ถือเป็นความภาคภูมิใจของนักแสดงนำฝ่ายชาย เพราะขนนกที่หนักขนาดนั้นทำให้เขาโดดเด่นมากที่สุดจริงๆ

ดังนั้นเราสามารถแบ่งลักษณะเด่นของละครนี้ได้คร่าวๆเป็น 3 หัวข้อดังนี้

2.1 ละครญี่ปุ่น

เมื่อกล่าวถึงความเป็นมาของละครในประเทศญี่ปุ่น สิ่งที่น่าสังเกตประการหนึ่งก็คือ ละครรูปแบบต่างๆ เกิดขึ้นมาในสิ่งแวดล้อมของสังคมและวัฒนธรรมในยุคสมัยที่แตกต่างกัน ละครบางประเภทเกิดขึ้นเพราะแรงบันดาลใจทางศาสนา บางประเภทเกิดขึ้นได้เพราะได้รับแรงสนับสนุนจากชนชั้นสูง บางประเภทเกิดขึ้นเพราะหล่อหลอมมาจากความต้องการและรสนิยมของชนชั้นพ่อค้า และชาวบ้าน (มาลินี ดิลกวิช : 157) ต่อมาต่อมาได้เกิดละครคลาสสิก ละครคลาสสิกนี้ได้เกิดขึ้นในสมัยเอโดะของญี่ปุ่นหรือในช่วงทศวรรษที่ 60 ละครคลาสสิกของญี่ปุ่นเหล่านี้มีความแตกต่างกันในทั้งในด้านต้นกำเนิด แนวคิดทางศาสนาละปรัชญา ความงดงามเชิงศิลปะที่แสดงออกตลอดจนเนื้อหาสาระและความหมายที่ต้องการสื่อ จึงไม่น่าแปลกใจว่าละครแต่ละประเภทจัดทำขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมแต่ละกลุ่มกัน

2.2 ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่นักวิชาการและนักวิจัยทั้งในและนอกประเทศได้กล่าวไว้มีมากมาย ในที่นี้จะกล่าวถึงลักษณะเด่นเรื่องความหลากหลาย

วัฒนธรรมญี่ปุ่นมีวิวัฒนาการมายาวนานตั้งแต่วัฒนธรรมยุคโจมงซึ่งเป็นวัฒนธรรมดั้งเดิมของประเทศ จนถึงวัฒนธรรมผสมผสานร่วมสมัยซึ่งได้รับอิทธิพลมาจากเอเชียยุโรป และอเมริกาเหนือ ศิลปะดั้งเดิมของญี่ปุ่นมีทั้งงานฝีมือ ตุ๊กตาเครื่องเคลือบเครื่องปั้นดินเผา การแสดงและประเพณีต่าง ๆ เช่น การละเล่น พิธีชงชาศิลปะการต่อสู้สถาปัตยกรรมการจัดสวนดาบ และอาหาร การผสมผสานระหว่างภาพพิมพ์กับศิลปะตะวันตก

สาเหตุที่ชนชาติญี่ปุ่นสามารถปะติดปะต่อวัฒนธรรมหลากหลายเข้าด้วยกันจนเป็นวัฒนธรรมประจำชนชาตินั้นได้แก่ การที่ชาวญี่ปุ่นมีความกระตือรือร้น สนใจในวัฒนธรรมที่แปลกออกไป กับการที่อยู่ในสภาพแวดล้อมที่รับวัฒนธรรมต่างชาติได้ตามที่จำเป็น โดยมีได้ถูกรุกรานแทรกแซงจนวัฒนธรรมดั้งเดิมต้องสูญเสียไป(ปราณี จงสุจริตธรรม,2543)

2.3 การผสมผสานศิลปะจากตะวันตก

การแต่งหน้าแบบคาบูกิจะแสดงถึงสีหน้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่แน่นอนชัดเจน เป็นการบอกให้ผู้ชมรู้ถึงนิสัยที่แท้จริงของตัวละครนั้น และเป็นการพยายามลบลักษณะหน้าตาของนักแสดงออกไปจนกลายเป็นใบหน้าของตัวละครที่กำลังแสดงอยู่ โดยไม่ได้พยายามให้ดูเหมือนจริงแต่อย่างใด (เสาวลักษณ์ สุริยะวงษ์ไพศาล 2530: 5)

ผลการศึกษาบทบาทของสตรีนิยม

1. เพศสภาพ

นับตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน สังคมญี่ปุ่นเรียกได้ว่าเป็นสังคมที่ "ผู้ชายเป็นใหญ่" หรือเป็น Man's Country เป็นสังคมที่ผู้ชายมีบทบาทเหนือผู้หญิงทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และการศึกษา ผู้หญิงมีบทบาทเพียง ศรีภรรยา และแม่ที่ดีเท่านั้น จะเห็นจากภาพยนตร์สมัยก่อนที่บทบาทของผู้หญิงในเรื่องคือ ปรนนิบัติสามี ดูแลงานบ้าน ไม่มีปากเสียงใดๆ โดยตั้งแต่ในสมัยเมจิเองก็มักถูกหมายลงโทษภรรยาที่มีชู้ถ้าสามีทำเรื่องฟ้องร้อง แต่ในขณะที่เดียวกันถ้าผู้ชายมีภรรยา น้อย กลับไม่มีกฎหมายลงโทษแต่อย่างใด

แต่ปัจจุบันผู้หญิงมีบทบาทมากขึ้นในสังคม การเกิดขึ้นของกลุ่มผู้หญิงทำงานในสำนักงาน ซึ่งถือเป็นชนชั้นใหม่ในสังคมญี่ปุ่นในช่วงที่ผ่านมา ได้ส่งต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งในมิติทางสังคมและเศรษฐกิจญี่ปุ่นอย่างกว้างขวาง ไม่ว่าจะเป็นแนวโน้มความนิยมที่จะครอบครองความโสดของสตรีญี่ปุ่น รวมไปถึงการยอมรับสถานะของการเป็น Single Parent ที่เพิ่มมากขึ้นเป็นลำดับ

บทบาทของผู้หญิงญี่ปุ่นยังก้าวล่วงไปสู่การเป็นผู้ส่งทอดวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อหันมาให้ความสนใจที่จะแต่งกายด้วยชุดยูคาตะ และกิโมโน ซึ่งถือเป็นเครื่องแต่งกายที่หรูหรา เดิมทีถูกจำกัดให้ใช้ในงานพิธีสำคัญ และวาระพิเศษซึ่งกำลังจะเลือนหายไปกับกระแสวัฒนธรรมของตะวันตก ให้กลับมามีชีวิตชีวาอีกครั้ง

1.1 การแต่งกายเปิดเผยและนักสตรีนิยม

ความสงสัยเกี่ยวกับปฏิบัติการของนักสตรีนิยมเหล่านั้น ดูจะได้คำตอบหลังจากได้อ่านบทความเรื่อง "กางเกงเอด้า": อารูธในการต่อรองพื้นที่ทางเพศในสังคมร่วมสมัย ของ อังกฤษ อัจฉริยโสภณ (๒๕๔๘) ซึ่งใช้แนวคิด "สารัตถนิยมเชิงชีววิทยา" (biological essentialism) เป็นฐานในการวิเคราะห์วิพากษ์

อังกฤษชี้ว่าการใส่กางเกงเอวต่ำนั้นไม่มีมติเชิงอำนาจแฝงอยู่: ผู้หญิงเองคิดว่าเมื่อตนเองสวมใส่เสื้อผ้าที่โชว์ความเป็นหญิงได้นั้น ก็สามารถครอบครองอำนาจในการชี้นำเพศตรงข้าม เป็นการเปิดประตูไปสู่ความสัมพันธ์ที่ผู้หญิงเป็นฝ่ายควบคุม (๒๕๔๘: ๒๐)

สิทธิและสถานภาพของผู้หญิงสามารถเลื่อนไหลได้ คือบางครั้งก็เป็นฝ่ายตั้งรับ บางครั้งก็เป็นฝ่ายบุก เนื่องจากอำนาจในเรือนร่างหรือการเปิดเผยสิ่งที่ไม่เคยได้เปิดเผยมาก่อนเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจที่จะปฏิบัติการ “บุก” เพศตรงข้ามได้พอๆ กัน (หรือคิดันก็อาจจะจับคุณ...ก่อนถ้าต้องการ) (๒๕๔๘: ๒๑)

ประเด็นจากการวิเคราะห์ของอังกฤษที่เห็นว่าสามารถนำมาตอบความสงสัยที่ตั้งไว้แต่ต้นได้ คือเรื่องการจัดการกับเนื้อตัวร่างกายของตนเอง ปฏิบัติการของนักสตรีนิยมอันเป็นบ่อเกิดของความสงสัยอาจมีพื้นฐานจากความคิดว่าแม้ การประกวดนางงามหรือการขึ้นปกนิตยสารผู้ชายต่างก็เป็นการเปิดเผยเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง แต่ผู้กำหนดการใช้พื้นที่ร่างกายผู้หญิงในกิจกรรมเหล่านี้คือผู้ชาย ในขณะที่การแต่งกายที่เปิดเผยเป็นการตัดสินใจของตัวผู้หญิงเอง ดังนั้น การติติงการแต่งกายดังกล่าวจึงเป็นการ “ละเมิด” อำนาจของผู้หญิงในการจัดการร่างกายของตนเอง

อย่างไรก็ตาม การมองอิสระในการแต่งกายหรือแสดงท่าทีในฐานะอำนาจในการจัดการกับร่างกายตนเองเช่นนี้จะลดยกจากบริบท เนื่องจากการเลือกตามความปรารถนาโดยมิได้พิจารณาที่มาที่ไปของการเลือกและผลที่ตามมาในบริบทวัฒนธรรมที่ลดทอนผู้หญิงให้เป็นวัตถุ หากเป็นเช่นนี้ ก็ไม่ต่างไปจากการนำแนวคิดเสรีนิยมมาประยุกต์ใช้ทั้งที่มีข้อวิจารณ์ว่า “ตัวตน” ของเสรีนิยมที่มีสารัตถะอยู่ที่ “อัตตาณัติ” (autonomy) หรือ ความเป็นตัวของตัวเองและความสามารถในการกำหนดตนเองนั้น เป็นแนวคิดแบบผู้ชาย (masculine) อันตรงข้ามกับลักษณะของผู้หญิงที่เน้นความผูกพันและเอื้ออาทร (Hekman, 1995: 50) จึงอาจกล่าวได้ว่าแนวทางนี้อาศัยการปฏิเสธความเป็นหญิงเพื่อให้ได้มาซึ่งความเท่าเทียมกับชาย โดยนักสตรีนิยมมองว่าการนักแสดงหญิงของทาเคระะชิมิการแสดงเพื่อช่วยยวนเพศตรงข้ามทำให้

2.เทคโนโลยีนิยม

ในแง่ของความบันเทิงนิยม อาจกล่าวได้ว่าเมื่อชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบัน ประกอบด้วยปัญหาต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น ทางการเมือง ทางสังคม หรือแม้กระทั่งการศึกษา และด้วยการประดังเข้ามาอย่างไม่ขาดสายของปัญหาต่างๆ ผู้คนย่อมหาสิ่งที่จะช่วยสร้างความบันเทิงต่อจิตใจ และร่างกายที่เหนื่อยล้า มามากกับชีวิตในๆทุกๆวัน

3.การผสมผสานทางวัฒนธรรม

กิจกรรมการผ่อนคลายความเครียดของคนญี่ปุ่นเกิดจากการผสมผสานทางวัฒนธรรมของตะวันตกกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น ทำให้เกิดรูปแบบการผ่อนคลายความตึงเครียดที่แตกต่าง และหลากหลายเช่น ละครเวที คาราโอเกะ ออนเซ็น โอตาคุ เป็นต้น

4.การสร้างอัตลักษณ์

การสร้างอัตลักษณ์ของคนญี่ปุ่นเกิดจากที่คนญี่ปุ่นต้องการสร้างความเป็นญี่ปุ่นเพื่อรักษาความเป็นญี่ปุ่นไว้ เห็นได้จากสื่อและสินค้าต่างที่เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถสื่อให้เห็นอัตลักษณ์ของญี่ปุ่น เช่นการแสดงละครเวทีที่แม้แต่นำวัฒนธรรมตะวันตกแต่ก็ยังคงแฝงไปด้วยความเป็นญี่ปุ่นในการแต่งหน้าแบบคาบูกิ หรือแม้แต่ว่าจะเป็นด้านการแสดงออกหรือท่าทางบนเวที เป็นต้น

5.ทุนทางวัฒนธรรม

ทุนทางวัฒนธรรมคือ ทุนที่ใช้ผลิตสินค้าและบริการที่มีนัยทางวัฒนธรรม สำหรับญี่ปุ่นแล้ว การผลิตทุนทางวัฒนธรรมเป็นการเผยแพร่วัฒนธรรมให้เกิดความสำเร็จในการเข้าไปกลืนวัฒนธรรมต่างชาติ โดยการเข้าสู่กระบวนการทำให้เป็นญี่ปุ่น (Japanization)

วิเคราะห์อัตลักษณ์และเพศสภาพที่ในคณะละครTakarazuka

จากศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ บทบาทของอัตลักษณ์และจุดเด่น รวมถึงบทบาทของสตรีนิยม แล้วนั้น ได้เห็นถึงรูปแบบและอัตลักษณ์เฉพาะของคณะละครTakarazukaที่ได้มีการผสมผสานศิลปะตะวันออกและตกเข้าด้วยกัน ทำให้เกิดงานแสดงแบบใหม่ที่ยังคงแฝงกลิ่นไอดั้งเดิมของละครญี่ปุ่นคือการแต่งหน้าแบบคาบูกิ ซึ่งมีการแสดงและถ่ายทอดออกมาในลักษณะของเพศภาวะ โดยมองผ่านตัวนักแสดง

1.ด้านการแต่งหน้าและการแต่งกาย

นายทามาซาบุโรบัน โคะ ได้ทุ่มเทชีวิตของเขาเพื่อการศึกษาเรื่องของผู้หญิงอย่างละเอียด ไม่ว่าจะเป็นวิธีการเดินของผู้หญิง ท่าทางการเคลื่อนไหว วิธีที่ผู้หญิงจับมือกัน เขามั่นใจได้ดีด้วยจิตจนกระทั่งญี่ปุ่นได้ตั้งให้เขาเป็นมรดกที่มีชีวิตของชาติ ซึ่งเป็นเกียรติที่มอบให้กับบุคคลที่เป็นผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ทางวัฒนธรรมที่สำคัญโดยกล่าวว่า

“การทำหน้าเป็นมากกว่าเพียงแค่การยอมรับ แต่เป็นหน้าที่ทางศีลธรรมต่ออนุชนรุ่นหลัง ผู้ที่ทำการฝึกฝนและส่งเสริมรูปแบบศิลปะญี่ปุ่นแบบดั้งเดิม” นายบันโคะกล่าวกับเอเจนซ์ฟรานซ์เพรส (เอเอฟพี) ในกรุงโตเกียว

การแต่งหน้าแบบคาบูกิเป็นรูปแบบของการแสดงละครญี่ปุ่นแบบดั้งเดิมที่แสดงในประเทศมาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 โดยรวมการเดินรำ ละคร และดนตรีเข้าด้วยกัน เช่นเดียวกับศิลปะยูโรปร่วมสมัย ไม่มีการใช้นักแสดงหญิง นักแสดงชายทั้งหมดสวมใส่เครื่องแต่งกายอันประณีตและแต่งหน้าเข้มเพื่อการแสดงอันน่าตื่นตาตื่นใจ

ด้านการแต่งกาย ชุดที่ใช้ยังคงสื่อถึงบทบาทต่างๆเป็นสำคัญเพื่อให้เข้าถึงตัวละครนั้นๆไม่ว่าจะเป็นคนชั้นสูง คนรับใช้ หญิงโสเภณี หรือตัวร้าย

2 ด้านเพศสภาพ

บัทเลอร์เสนอแนวคิดเรื่อง “ความเป็นการแสดง” (performativity) ขึ้นมาในส่วน หนึ่งก็เพื่ออธิบายแง่มุมของการที่บุคคลเป็นสื่อของอำนาจในการสร้างตัวตนของตน อัตลักษณ์เป็นการถักทอด้วยสัญญาณทางกายและเครื่องมือทางวาทกรรมต่างๆ ดังนั้น การที่บุคคลจะมีอัตลักษณ์ได้ ต้องอาศัยการแสดงอย่างต่อเนื่องไม่ว่าจะอาศัยกิริยาท่าทาง การแสดงออก การประพฤติปฏิบัติ แต่ทั้งนี้ก็ในวิถีทางที่ อำนาจกำหนด ซึ่งจะลืมไม่ได้ว่าการเข้ากำหนดนี้อยู่ในลักษณะของการประกอบอัตภาวะ

ยิ่งผู้หญิงแสดงอำนาจเหนือเนื้อตัวร่างกายในลักษณะนี้เท่าใด อำนาจที่เรียกว่า “ชายเป็นใหญ่” ก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น หลักฐานยืนยันง่ายๆ คงอ้างอิงจากคำกล่าวของ อังฤษได้ว่า จะมีผู้ชายสักกี่คนที่ปฏิเสธว่าผิวเนื้อผู้หญิงไม่สวยไม่น่ามอง อำนาจคือการทำให้อื่นๆ ทำอย่างที่คุณต้องการได้ คงไม่มีใครปฏิเสธได้ว่าผู้ชายต้องการเห็นผิวเห็นเนื้อของผู้หญิง การเผย “ผิวและ ส่วนวาบหวี” จึงเป็นการแสดงชัดถึงการสนองตอบต่ออำนาจของชาย

สรุปผลการศึกษา

รายงานการวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษา จุดเด่นและอัตลักษณ์อันทำให้คณะละครนี้มีความโดดเด่น คือจาก เสื้อผ้า ท่าทางการแสดงออก และปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการแสดงออกในรูปแบบสตรีนิยม โดยมองย้อนตั้งแต่อดีตว่าสตรีญี่ปุ่นนั้นเดิมที่ต้องปรนนิบัติสามีและมีหน้าที่เลี้ยงดูบุตร ไม่ต้องออกมาทำงานมีสิทธิในสังคมน้อย แต่ในปัจจุบันเปลี่ยนไป สตรีญี่ปุ่นสามารถทำงานนอกบ้านได้ และมีสิทธิในการแสดงออกทางสังคมมากขึ้น

เอกลักษณ์ของการแต่งหน้าแบบคาบูกิ อยู่ที่ความงดงามในลักษณะที่เป็นแบบแผน และเป็นการสื่อลักษณะของความเป็นผู้หญิงที่เป็นนามธรรมสังคมญี่ปุ่นมีรากฐานคติเกี่ยวกับความงามค่อนข้างเป็นเอกลักษณ์แตกต่างจาก หลายชนชาติ ความอ่าว้าง ความไม่น่าอภิรมย์หรือ สิ่งที่ไม่สมบูรณ์แบบสามารถผสมผสานกับวัฒนธรรมต่างชาติได้ลงตัวเป็นอย่างดี

การมองสตรีนิยม จะยอมรับว่าผู้หญิงและผู้ชายมีคุณลักษณะที่แตกต่างกัน เหมือนที่เคยเชื่อกันในอดีต แต่นักสตรีนิยมสายนี้เสนอว่าคุณลักษณะที่เป็นหญิงนั้นดีกว่าหรือเหนือกว่าของผู้ชาย (ไม่ใช่ด้อยกว่าดังที่เชื่อกันในอดีต) ไม่ว่าจะเป็นความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ผู้อื่น การเอาใจใส่ดูแล ความอ่อนโยน ความสันติไม่ก้าวร้าว ล้วนเป็นคุณลักษณะที่ผู้หญิงควรชื่นชม และรักษาความเป็นหญิงเหล่านั้น ไว้หรือแม้แต่การจะแสดงสีหน้าท่าทางหรือแต่งตัวที่ไม่มิดชิดนั้นก็เป็สิทธิส่วนบุคคล

การศึกษาในประเด็นแนวคิดสตรีนิยมนั้นเป็นการศึกษาที่คำถามว่าทำอะไรผู้หญิงจึงจะได้รับการพัฒนา และมีความเสมอภาคเท่าเทียมกับผู้ชายอย่างแท้จริง เพราะผู้หญิงในหลายสังคมมักถูกกีดกัน ถูกแบ่งแยก ในประเด็นนี้ถ้ามีคำถามว่าทำไมไม่พัฒนาผู้ชาย ซึ่งโดยความเป็นจริงแล้วควรที่จะพัฒนาทั้งผู้หญิงและผู้ชาย เพราะเป็นการพัฒนาคนไปสู่การพัฒนาสังคม แต่ผู้หญิงจะมีปัญหาเชื่อมโยงมาจากแนวคิดวัฒนธรรมที่ตกทอดกันมานาน ทำให้ผู้หญิงเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงที่จะถูกเอารัดเอาเปรียบจากบุคคลอื่นในสังคมทั้งจากผู้ชายและผู้หญิงด้วยกันเอง นอกจากนั้นการสร้างแนวความคิดของผู้หญิงให้กับตนเองแล้วการพัฒนาสตรียังจะรวมถึงการพัฒนาบุรุษด้วย หรือการพัฒนาผู้ชายให้ยอมรับผู้หญิงในเรื่องความเสมอภาค ความเท่าเทียม

ในฐานะมนุษย์คนหนึ่งในสังคมและความแตกต่างระหว่างเพศไม่ได้หมายถึง ความไม่เสมอภาค หรือความไม่เท่าเทียม ทั้งนี้เราจะมองได้จากการที่ถูกยกประเด็นมาว่าคณะละครนี้เป็นเลสเบี้ยน หรือไม่ ซึ่งประเด็นนี้เองที่ทำให้มองได้ว่าชายหญิงถูกแบ่งแยกทางเพศภาวะออกไป

ทำให้สถานะภาพทางสังคมต่ำลงไม่ว่าจะเป็นเกย์ทอม หรือเลสเบี้ยนก็ตาม เพราะยังไม่ได้ รับการยอมรับจากสังคม

บรรณานุกรม

นฤพนธ์ ค้วงวิเศษ (นักวิชาการ) “แนวคิดทฤษฎีเรื่อง ความหลากหลายทางเพศ” โดยศูนย์
มานุษยวิทยาสิรินธร ,2549

มาลี พงษ์พงศาวิลี “ก่อร่าง สร้างเรื่อง: เรื่องเล่า อัตลักษณ์ และชุมชน ในวรรณกรรม
สตรีชาขบอบ” โดยอาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2555

เย็นจิตร์ ถิ่นขาม. สตรีนิยม (Feminism).๒๕๕๔ (ออนไลน์).

แหล่งที่มา :<http://www.gotoknow.org/posts/357827> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๖

เรื่องจริงน่ารู้: ความแตกต่างระหว่าง Musical กับ Opera. ๒๕๕๕ (ออนไลน์).

แหล่งที่มา :

<http://www.singhasq.com/academy/news/ g-hk57> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๖

วารุณี ภูริสินสิทธิ์ “ความเป็นเพศ” ใน แนวความคิดพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม โดย
คณาจารย์ ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,2539.

FarungPumm [นามแฝง]. ละคร โบราณญี่ปุ่น .๒๕๕๔ (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.slideshare.net/FarungPccpl/ss-15031018> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๖

Gender, sexuality and marriage: a Kaulong model of nature and culture By Jane C.

Goodale “In Nature, Culture”, Gender” 1990

Leonie R. Stickland “Gender Gymnastics: Performing and Consuming Japan's

Takarazuka Revue” by Intersections: Gender and Sexuality in Asia and the Pacific Issue 21,

September 2009. (Online). At http://intersections.anu.edu.au/issue21/curran_review.htm

shinigami-maya [นามแฝง] มาดูละครเวทีคณะ Takarazukaกันใหม่คะ. ๒๕๕๒

(ออนไลน์). แหล่งที่มา :<http://shinigami-maya.exteen.com/20090503/takarazuka> เข้าถึงเมื่อวันที่

๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

Shoji."Japanese Culture." !."[ออนไลน์] เข้าถึงเมื่อ 25 มีนาคม 2557 จาก :

<http://jacul.blogspot.com/2006/10/kabuki-presentation-kabuki.html>

Webmaster [นามแฝง] :25 ข้อของหญิงซึเฮอร์.๒๕๕๕ (ออนไลน์). แหล่งที่มา :

<http://www.j-campus.com/article/view.php?id=1024> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖

Webmaster [นามแฝง] ละครเวที Takarazukaที่ไม่มีผู้ชายแสดง แต่มีบทพระเอก.๒๕๕๕ (ออนไลน์). แหล่งที่มา: <http://www.marumura.com/entertainment/Index.php?id=3461> เข้าถึงเมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๖

ภาคผนวก

Salon de Takarazuka ร้านของทะกะระะซึกะ

ร้านนี้จะตั้งอยู่ในโรงละครทะกะระะซึกะ ที่เมืองทะกะระะซึกะในประเทศญี่ปุ่น ในร้านจะมีมุมให้นักท่องเที่ยวแต่งเป็นตัวละครที่เราชื่นชอบละก็มึบริการถ่ายรูปให้ด้วย โดยจะมีค่าชุด 2,625 เยน และค่าถ่ายรูปขนาด A5 2,526 เยน ถ้าเป็น A4 จะราคา 3,575 เยน

แต่ถ้าให้ทางร้านแต่งหน้าให้ด้วยก็จะมีราคาหมาเป็นเซ็ด พร้อมค่าชุดและถ่ายรูป

A4 1 ใบราคาที 12,000 เยน

A5 1 ใบราคาที 11,000 เยน (รวมเวลาแต่งหน้าสามารถใส่ชุดได้นาน 2 ชั่วโมง) สำหรับผู้ที่สนใจจะต้องไปที่เมืองทะกะระะซึกะเท่านั้น ไม่มีที่โรงละครในโตเกียว และต้องโทรจองล่วงหน้าประมาณหนึ่งอาทิตย์

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล นายนที วายะมะ

วันเดือนปีเกิด 13 พฤศจิกายน พ.ศ.2534

ที่อยู่ 41 ซ.เทศบาล2 ต.หนองแค อ.หนองแค จ.สระบุรี 18140

ประวัติการศึกษาจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนเทศบาล 4 หนองแคอนุสรณ์

จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากโรงเรียนหนองแคสรกิจพิทยา

กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี คณะอักษรศาสตร์สาขาเอเชียศึกษา

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์